PELERINAJUL

Rezumat al pelerinajului din cartea "Fiqh Es-sunnah"

Autor

Es-Seid Sabiq

Fundația Taiba - România

Introducere

Fratele meu (sora mea) -Allah să te ocrotească şi să te păzească- te rog, să nu uiți că intenția ta este de a călători în acele locuri sfinte pentru a împlini pelerinajul.

Şi, să ştii, că Hajjul şi toate celelalte ritualuri care trebuie împlinite cu ocazia Hajjului, pentru a fi acceptate de Allah şi pentru a obține răsplata Sa trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

* Să fie împlinite cu credință curată în Allah, pentru că Allah Preaînaltul spune în Quranul cel Sfânt: ***"Şi nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată şi statornică în religia Lui." (surat Al-Beyyine:5)***

* Să fie împlinite conform tradiției Profetului Muhammed **"**. Profetul a spus: **"Cel care împlineşte o faptă, care nu este din Islam, nu-i este acceptată."** Iar întrebarea pe care trebuie să ți-o pui tot timpul este: "Îmi vor fi primite faptele sau nu?"

În legătură cu Hajjul, Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: **"Urmați-mă în ritualurile pelerinajului".** El vrea să ne învețe şi să ne îndrume pe calea sa fără să născocim, să adăugăm ceva de la noi.

Pentru a obține iubirea şi iertarea Lui Allah Preaînaltul este cel mai bine ca un musulman să împlinească Hajjul şi Umra în modul în care l-a împlinit şi Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem). Allah Preaînaltul spune în Sfântul Quran: "***Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă şi Allah vă va iubi şi vă va ierta păcatele voastre! Allah este Iertător, Îndurător" (surat Al-'Imran:31)***

Fratele meu (sora mea) drag (ă), cel (cea) care vei împlini pelerinajul îți revine datoria să înveți regulile Hajjului şi Urmei şi să-i întrebi pe cei învățați.

În continuare îți voi prezenta modul în care se împlineşte Hajjul şi Umra.

Pelerinajul

Allah Preaînaltul spune în Quranul cel Sfânt: ”Cea dintâi casă (de închinare) ridicată pentru oameni, este aceea din Becca (Mecca), cea binecuvântată, şi călăuzire pentru toate lumile. În ea, sunt semne limpezi (printre care) locul unde a stat Ibrahim (Avraam), iar, acela care intră (căutând pace) în ea, este în siguranță. Este o datorie a oamenilor față de Allah (să împlinească) Pelerinajul la această Casă, dacă au mijloace pentru aceasta. Cât despre aceia care nu cred, Allah nu are nevoie de aceste lumi.” (Surat Al-'Imran: 96,97)

Definiție:

Pelerinajul înseamnă călătoria spre Mecca pentru efectuarea ritualului de „tawaf” (înconjurarea Casei de 7 ori), mersul între As-Safa şi Al-Marwa, statul pe muntele Arafat, şi celelalte ritualuri, ca semn de supunere față de Allah Preaînaltul.

Pelerinajul este unul dintre cei cinci stâlpi de bază ai Islamului, fiind obligatoriu pentru fiecare musulman. Iar, cine neagă obligativitatea sa, devine necredincios, ieşind astfel din religia Islamică.

Binefacerile pelerinajului : Este unul dintre cele mai bune fapte

Abu Hurairah a relatat că Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a fost întrebat: "Care dintre fapte este mai bună ?" A răspuns: "Credința în Allah şi în Profetul Său". Au intrebat: “Şi apoi? “ A spus: "Jihad-ul pe calea lui Allah". Au întrebat: “Apoi care? “ A spus: "Pelerinajul primit". Pelerinajul primit este pelerinajul împlinit fără păcate.

Este Jihad

Abu Hurairah a relatat că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: “Jihadul celui în vârstă, al celui slab şi al femeii este pelerinajul”.

Şterge păcatele

Abu Hurairah a relatat că Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "Cine a împlinit pelerinajul fără a păcătui, se întoarce ca şi când l-ar fi născut mama sa din nou" (adică fără păcate).

Pelerinii sunt delegați ai lui Allah

Abu Hurairah a relatat că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: „Cei veniți să împlinească Haj şi Umra sunt delegați ai lui Allah, dacă Îi cer ceva le răspunde şi dacă Îi cer să-i ierte, îi va ierta".

Pelerinul va fi răsplătit cu Raiul

Al-Bukhari şi Muslim au relatat de la Abu Hurairah: „Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus că de la o Umra la alta se iartă păcatele, iar pelerinajul primit nu poate fi răsplătit decât cu Raiul".

Răsplata pentru cheltuielile făcute în timpul pelerinajului

Barida a relatat că: < Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "Cel care face binefaceri în timpul pelerinajului este precum cel care face binefaceri pe calea lui Allah: „dirham-ul" (banul) face cât şapte sute." >

Pelerinajul este obligatoriu o singură dată

Învățații au căzut de acord că pelerinajul nu se repetă şi că nu este obligatoriu să fie făcut decât o singură dată în viață iar, în cazul în care a fost juruit (musulmanul a promis că va face pelerinaj), trebuie îndeplinit.

Obligativitatea imediată sau amânarea

Aş-Şafii, Ath-Theurii, Al-Ouzai şi Muhammad Bin Al-Hasan au spus: „Pelerinajul este mai bine să se amâne, dar se poate face oricând în timpul vieții, şi nu este păcat pentru cine îl amână până înainte de a

muri, căci, Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) l-a amânat până în anul al zecelea , deşi obligativitatea pelerinajului s-a impus în anul al şaselea, aşa că dacă ar fi fost nevoie să fie făcut imediat, atunci nu l-ar fi întârziat".

Iar Abu Hanife, Malik, Ahmed şi unii dintre prietenii lui Aş-Şafii şi Abu Iusuf, sunt de părere că pelerinajul trebuie să se facă din timp. După spusele lui Ibn Abbas (fiul lui Abbas) - Allah să-l binecuvânteze- Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: „Cine vrea să facă pelerinaj să se grăbească, căci se poate îmbolnăvi, poate pierde caravana sau poate să apară vreo problemă".

Condițiile obligativității pelerinajului:

Oamenii de ştiință au căzut de acord că pentru a face pelerinajul obligatoriu trebuie îndeplinite următoarele condiții:

1- Islamul (să fie musulman)
2- pubertatea (să ajungă la vârsta de pubertate)
3- integritatea mentală
4- libertatea
5- posibilitatea.

Aşa că cine nu îndeplineşte aceste condiții, nu-i este obligatoriu.

Şi asta pentru că Islamul, maturitatea şi integritatea mentală, sunt condiții pentru orice ritual de adorare, conform spuselor Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem): "S-a ridicat creionul de la trei (trei categorii de persoane nu vor fi pedepsite): cel care doarme până se trezeşte, copilul până ajunge la vârsta pubertății şi nebunul până îşi revine mental."

Libertatea este de asemenea o condiție pentru că pelerinajul necesită timp, iar sclavul este ocupat cu problemele stăpânului său şi nu are această posibilitate.

Şi, bineînțeles, ultima condiție este posibilitatea. Aşa cum spune Allah preaînaltul în Sfântul Quran: „Este o datorie a oamenilor față de Allah (să împlinească) Pelerinajul la aceasta Casă, dacă au mijloace pentru aceasta" (surat Al-Imran: 97)

Ce înseamnă posibilitatea?

Posibilitatea, care este o condiție pentru pelerinaj, se realizează prin următoarele:

1- Să fie sănătos (corporal) iar dacă nu poate să facă pelerinajul din cauza bătrâneții, a vârstei sau a unei boli incurabile, să achite contravaloarea pelerinajului altcuiva.

2- Să fie un drum în siguranță, atât pentru cel care face pelerinajul cât şi pentru banii săi. Dacă îi este frică de hoți sau de boală, sau îi este frică să nu rămână fără avere atunci, face parte dintre cei fără posibilitate.

3- Să-i fie asigurată hrana şi mijloc ul de transport.

Adică să aibă atât cât să îi ajungă pentru el şi pentru cei care se află în întreținerea lui, în afară de necesitățile inițiale pentru îmbrăcat, locuit, călătorit şi instrumente de muncă până când îndeplineşte această obligativitate şi se întoarce (adică să nu vândă din hainele pe care le îmbracă, nici din lucrurile de care are nevoie, nici casa în care locuieşte, chiar dacă ar fi mare, pentru a face pelerinajul). Iar mijlocul de transport trebuie să-i fie asigurat la plecare şi întoarcere, indiferent că este pe uscat, apă sau aer. Acestea sunt valabile pentru cine nu poate să meargă pe jos din cauza depărtării de Mecca. Iar, pentru cel care este aproape şi poate să meargă, atunci existența mijlocului de transport nu este obligatorie pentru că distanța este mică şi se poate face prin mersul pe jos.

4- Să nu existe ceva care să-i oprească pe oameni de la pelerinaj, cum ar fi închisoarea sau frica de un sultan nedrept care să le interzică oamenilor acest lucru.

Pelerinajul copilului şi al robului

Nu sunt obligați să facă pelerinajul dar dacă îl fac, se acceptă de la ei. Însă, nu le cade obligativitatea pelerinajul.

Ibn Abbas (Allah să-l binecuvânteze) a relatat că: Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: „Orice copil, dacă a fost la pelerinaj şi, apoi, ajunge responsabil atunci el trebuie să facă pelerinaj din nou. Orice rob, dacă a fost la pelerinaj iar, apoi a fost eliberat, trebuie să facă pelerinaj din nou".

Pelerinajul femeii

Femeia are dreptul să meargă la pelerinaj aşa cum şi bărbatul are acest drept, dacă sunt îndeplinite condițiile pelerinajului amintite mai sus. Însă, în cazul femeii se impune condiția ca ea să fie însoțită de soț sau de un bărbat căruia îi este interzis căsătoria cu ea.

Al-Hafez a spus şi se ştie că Aş-Şafii a condiționat ca femeia să fie însoțită de soț, una din rude (bărbății cărora le este interzis, prin religie, căsătoria cu ea) sau de femeile de încredere. De asemenea, au spus că este de ajuns şi o singură femeie de încredere. În (Subul Asselam: Căile Păcii): „ O parte din imami au spus: „Se permite bătrânei să călătorească singură, fără nici un apropiat".

Aceştia s-au bazat pe faptul că femeile Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem) au făcut pelerinajul la acceptul lui Omar, acestea fiind însoțite de Osman Bin Affan şi Abdurrahman Bin Auf.

Soția trebuie să ceară permisiunea soțului

Se recomandă ca femeia să ceară voie soțului pentru a face pelerinaj. Dacă nu-i permite, poate să iasă fără voia lui, pentru că bărbatul nu are voie să-şi oprească soția de la pelerinajul obligatoriu, deoarece aceasta este porunca Creatorului. În ceea ce priveşte vizita la Casa lui Allah (Umra), soțul poate să-i interzică.

Cel care moare fără să îndeplinească pelerinajul

Dacă cineva moare fără să împlinească pelerinajul obligatoriu sau pe cel juruit, trebuie ca cel responsabil de el, să pregătească pe cineva să facă pelerinajul în locul său din banii celui mort, aşa cum trebuie să-şi plătească datoriile pe care trebuie sa le plătească altora.

Iar Ibn Abbas (Allah să-l binecuvânteze) a relatat că o femeie din Jahnida a venit la Profet (salleAllahu aleihi ue sellem) şi a spus: Mama mea a promis că va face pelerinaj şi a murit înainte de-l împlini, să fac eu pentru ea? Profetul a spus: „ Da, fă pelerinaj pentru ea. Dacă mama ta ar fi avut vreo datorie nu ai fi plătit-o? Plătiți-I lui Allah căci, Allah este mai îndreptățit să-I fiți buni platnici", relatat de Bukhari.

Pelerinajul în locul altcuiva

Cel care are posibilitatea să facă pelerinaj dar, nu poate din anumite motive, cum ar fi boala sau bătrânețea, are nevoie de cineva care să facă în locul său. Acesta se aseamănă cu cel decedat şi trebuie ca altcineva să facă pelerinaj pentru el.

Alfad bin Abbas a relatat că: <O femeie din Fasam a spus: „Profetule, Allah i-a obligat pe supuşii Săi să facă pelerinaj iar tatăl meu este un bătrân care nu poate să călătorească, să fac eu pelerinajul pentru el?> Răspunsul Profetului a fost: ”Da.”

Această relatare este o dovadă a faptului că femeia are dreptul să facă pelerinaj în locul unui bărbat sau femeie, iar bărbatul poate să facă pelerinaj pentru un bărbat sau o femeie şi nu există vreo dovadă care să contrazică aceasta.

Situația vindecării bolnavului

Dacă bolnavul se vindecă după ce pelerinajul pentru el a fost efectuat de altcineva, atunci nu mai are obligativitatea să-l repete.

Condiția (pentru îndeplinirea) pelerinajului în locul altcuiva

Se impune condiția ca cel care face pelerinajul în locul altcuiva să-l fi făcut deja, mai înainte pentru el.

Ibn Abbas (Allah să-l binecuvânteze) a relatat că Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a auzit un bărbat spunând: „Declar supunere în locul lui Şubruma”, aşa că a spus: “Ai făcut pelerinaj pentru tine?”, el a răspuns: “Nu”. A spus: “Atunci fă pentru tine şi apoi pentru Şubruma”, relatate de Abu Daud şi Ibn Maja.

Împrumutul pentru îndeplinirea pelerinajului

Abdullah Bin Abi Aufa a spus: “L-am întrebat pe Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) despre bărbatul care nu a făcut pelerinaj şi care vrea să se împrumute pentru a-l face? Profetul a spus: “Nu”. Relatat de Albaihaqi.

Pelerinajul din bani murdari

Pelerinajul se răsplăteşte, chiar dacă este îndeplinit din bani murdari, dar, se consideră a fi un păcat, după majoritatea oamenilor de ştiință.

Imamul Ahmed a spus că nu se răsplăteşte, conform următoarei relatări autentice: ”Allah este Bun şi nu acceptă decât ce este bun”.

Abu Hurairah a relatat că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: „Dacă cel care face pelerinaj dintr-o sursă de venit curată şi se încalță cu cizmele de călătorie iar apoi cheamă: “Pentru Tine, Allah!” cineva din cer îl strigă: “Allah te aude, bucură-te căci, hrana ta este din bani curați, călătoria ta este din bani curați şi pelerinajul tău este primit şi nepătat” iar, dacă pleacă în pelerinaj cu bani proveniți dintr-o sursă interzisă şi se încalță cu cizmele de călătorie şi spune: “Pentru Tine, Allah!” cineva din cer îl strigă: “Allah nu te răsplăteşte şi nu te bucura, hrana ta este păcat, sursa ta este păcat, iar, pelerinajul tău este aducător de păcat şi nu va fi răsplătit”.

Granițele pelerinajului

1)Granițele legate de timp: sunt intervalele de timp fără de care nu sunt permise nici unul din ritualurile pelerinajului; acestea au fost fixate de Allah Preaînaltul în Quranul cel Sfânt: <Te vor întreba despre lunile noi: (timpul începerii pelerinajului) Spune: “Ele servesc oamenilor pentru a socoti timpul şi pentru pelerinaj.”>(surat Al-Baqara:189); Şi a mai spus: “Pelerinajul se face în luni bine cunoscute”, adică timpul de împlinire al ritualurilor pelerinajului, este în luni bine cunoscute.

Iar oamenii de ştiință au căzut de comun acord că, prin lunile pelerinajului, se înțeleg lunile “Şeuual” şi “Zi Al-Qi'de..” şi 10 zile din “Zil-Hijja”

2)Granițele legate de loc: sunt locurile în care, cel care doreşte să facă pelerinaj sau umra trebuie să-şi spună intenția şi să-şi pună hainele de ihram.

Nu se permite pelerinului (cel care face pelerinaj) să treacă de ele fără a purta ihramul. Aceste limite legate de loc au fost stabilite de

Profet (salleAllahu aleihi ue sellem) prin revelație. În cazul în care pelerinii călătoresc cu avionul, trebuie să-şi pună ihramul în avion înainte de a depăşi granița.

Pentru cei care vin dinspre Medine, limita de ihram este la "ZA-HALIFE", la 450 de km spre nord de Mecca .

Pentru cei care vin dinspre Damasc limita este la Al-Jehfa (situată în nord-vestul Meccăi) la distanța de 187 km de Mecca.

Limita celor dinspre Najd este Carn Al-Menazil (un munte în estul Meccăi care este aproape de Arafat iar, între el şi Mecca sunt 94 km).

Limita celor dinspre Yemen este Yulemlem (un munte care este la sud de Mecca iar, între el şi Mecca sunt 54 km).

Iar, limita celor dinspre Iraq este Zat Arak (situat în nord-estul Meccăi), la distanța de 94 km.

IHRAMUL

Definiție :

Este intenția facută de pelerin pentru îndeplinirea pelerinajului (haj) sau a umrei, sau pentru ambele. Ihramul este o condiție a pelerinajului, conform spuselor lui Allah Preaînaltul: “Şi nu li s-a poruncit, decât să-L slujească pe Allah, desăvârşindu-I Lui religia“. Şi, după spusele Trimisului (salleAllahu aleihi ue sellem) “faptele se iau după intenții şi fiecare om va primi ceea ce a intenționat”.

De asemenea, prin ihram se are în vedere şi haina care trebuie pusă de pelerini, o dată cu intenția. Aceasta se compune din două bucăți de material alb, fără cusături, una înfăşurându-se pe partea de jos a corpului iar, cealaltă pe umeri şi bust. Acesta este un port special barbaților, în timp ce femeile rămân în hainele lor obişnuite.

Etica ihramului:

1.Curățenia: se realizează prin tăierea unghiilor, scurtarea mustății, depilarea sub braț, raderea părului sau scurtarea lui din părțile ascunse ale corpului, abluțiunea sau îmbăierea, care este de preferat şi aranjarea bărbii şi a părului capului. Ibn Omar (Allah să-l binecuvânteze)a spus că face parte din tradiție ca musulmanul să se

îmbăieze, dacă vrea să facă pelerinaj şi dacă vrea să intre în Mecca.

2.Lăsarea hainelor cusute şi îmbrăcarea hainelor de pelerinaj (ihram), în cazul bărbaților. Se cere ca ambele să fie albe căci, hainele albe sunt cele mai agreate de Allah Preaînaltul.

3.Parfumarea: corpului şi a hainelor, chiar dacă rămâne urma mirosului şi după punerea ihramului. Femeii i se permite parfumarea cu condiția să nu atragă atenția prin miros, celor din jur.

4.Rugăciunea de două rekeat (părți): intenționând sunne de punere a ihramului se recită în primul rekeat, după Al-Fatiha, sura "Al-Kafirun" şi în a doilea rekeat, sura "Al-Ikhlas".

Există trei moduri de a face pelerinajul:

Temettu': să intenționezi la granița de punere a ihramului că faci Umra în lunile de Haj. Iar, după ce se împlinesc toate ritualurile pentru Umra, o dată cu sosirea timpului pentru Haj, intenționezi din locul şederii pentru Haj. De menționat faptul că, între umra şi haj, poți face cele interzise pentru pelerini pentru că nu eşti considerat pelerin, adică poți să-ți pui hainele obişnuite, poți să te parfumezi, etc.

Kiran: să intenționezi la granița de punere a ihramului începerea cu Umra şi continuarea cu Haj, fără a scoate ihramul în perioada dintre Umra şi Haj.

Ifrad: să intenționezi la granița de punere a Ihramului direct pentru Haj prin punerea ihramului.

Vizita Casei (Umra)
Definiție :

Umra este vizita făcută la Casa lui Allah, Al-Keabe.

Ritualurile umrei sunt vizitarea şi înconjurarea (tawaf) Casei, mersul între As-Safa şi Al-Merwa şi raderea sau scurtarea părului.

Binefacerile Umre

Ibn Abbas (Allah să-l binecuvânteze) a relatat că, Profetul

(salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: “Umra în Ramadan face cât pelerinajul propriu-zis (adică binefacerea ei în Ramadan face cât binefacerea pelerinajului obligatoriu însă, împlinirea ei nu exclude pelerinajul obligatoriu).

Abu Hurairah a relatat că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "De la o Umra la alta se şterg păcatele iar, pelerinajul primit nu are altă răsplată decât Raiul".

Timpul ei:

Majoritatea teologilor sunt de părere că timpul ei este în oricare dintre zilele anului.

Umra este sunnah

Jabir a relatat că, Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a fost întrebat dacă umra este obligatorie. A spus: "Nu!"

S-a relatat că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a împlinit Umra de patru ori şi o singură dată Haj.

Etapele (Umrei) vizitei la Keabe:

1- Ajuns la granițele legate de loc musulmanii se spală, se parfumează şi îşi pun ihramul doar bărbații, iar femeile rămân în hainele lor obişnuite. Apoi, se face intenția pentru Umra, spunând: "Lebbeike Umra".

2- Ajuns la Mecca se înconjoară (tawaf Al-Qudum) Casa Al-Keabe de şapte ori, după care împlineşte două rekeat de rugăciune în spatele locului lui Ibrahim.

3- Se împlineşte Sai'i (deplasarea) între As-Safa şi Al-Merwa.

4- O dată cu împlinirea Sai'i se rade sau se scurtează părul. În cazul în care se împlineşte pelerinajul de tip temetuu, i se cere să sacrifice un animal în ziua de sacrificiu iar, dacă nu are posibilitatea trebuie să țină post trei zile în timpul pelerinajului şi şapte zile la întoarcerea acasă.

Etapele pelerinajului:

1- Dacă pelerinajul este de tip "IFRAD" sau "KIRAN" trebuie ca musulmanul să intenționeze împlinirea pelerinajului şi să îmbrace ihramul la granițele legate de loc şi acestea în funcție de direcția din care vine. Dacă pelerinajul este de tip "TEMETTU" trebuie să intenționeze împlinirea Haj-ului, în ziua a opta a lunii Zul-Hijje, să se spele, să se parfumeze şi să-şi pună ihramul din locul şederii, după care spune: "Lebbeike hajjen, Lebbeike, Allahumme Lebbeik, lebbeike la şerikele leke lebbeik, innel hamde wen-nia'mete leke wel mulk, la şerike lek"

2- Ajuns la Mecca, înconjoară (tawaf Al-Qudum) Casa Al-Keabe de şapte ori, după care împlineşte două rekeat de rugăciune, în spatele locului lui Ibrahim. Apoi merge şi bea din apa "Zem Zem".

3- Apoi, se duce la Mina unde împlineşte rugăciunea de Zuhr (amiază), Asr (după-amiază), Magrib (seara), Işa (noapte) şi de dimineață (Fejr). Rugăciunile obligatorii de patru rekeat (părți) le reduce la două rekeat şi le împlineşte fiecare la timpul lor.

4- O dată cu răsăritul Soarelui zilei a noua din luna Zul-hijja, se pleacă spre Arafat, unde împlineşte rugăciunea de Zuhr şi Asr câte două rekeat-uri fiecare, laolaltă, în timpul rugăciunii de Zuhr, cu o chemare (ezan) şi două ridicări (iqamet). În acest loc, se îndreaptă spre Kible şi începe să se roage, se preamăreşte şi se pomeneşte Numele lui Allah.

5- O dată cu apusul Soarelui, pleacă spre Muzdelifah, rostind cu voce tare supunerea față de Allah (Telbiyah). Ajuns la Muzdelifah, împlineşte rugăciunea de Magrib şi Işa, laolaltă, scurtând-o pe cea de Işa de la patru rekeat-uri la două. Rămâne la Muzdelifah, până când împlineşte rugăciunea de dimineață (Fejr). În acest timp, se roagă îndreptat către Kible, având mâinile ridicate.

6- Apoi, se pleacă spre Mina, înainte să înceapă să răsară Soarele, declarând supunere lui Allah (telbiyah). Dacă nu poate pleca în acest timp dintr-un anumit motiv, asemenea femeilor sau celor slăbiți, poate pleca spre Mina în a doua jumătate a nopții. Se iau de pe drum şapte pietricele pentru a arunca în primul loc care este Al-Akaba. Celelalte pietre se pot strânge din Mina.

7- Când se ajunge la Mina, se fac următoarele lucruri:

- se aruncă şapte pietricele consecutive la locul Al-Akaba, care este cel mai aproape de Mekke. La fiecare aruncare, se preamăreşte Numele lui Allah: "Allahu Ekber".

- se sacrifică un animal (în caz că ți se cere, în funcție de felul pelerinajului)

- se rade sau se scurtează părul la bărbați, iar femeile doar şi-l scurtează.

O dată cu aruncarea pietrelor, raderea sau scurtarea părului, îşi poate lăsa hainele de ihram. Astfel, i se permite tot ceea ce îi era interzis în timpul ihramului, mai puțin contactul conjugal.

8- Se merge la Mekke, unde se împlineşte perindarea în jurul Casei (tawaf al-ifada) iar, dacă pelerinajul este de tip Temettu' sau nu s-a făcut Sai'i (mersul) între As-Safa şi Al-Merwa, o dată cu perindarea de bun-venit (tawaf Al-qudum) împlineşte Sai'i. Cu aceasta i se permite chiar şi contactul conjugal.

9- După împlinirea "tawaf al-ifada", în ziua de sacrificiu, se întoarce la Mina şi înnoptează, noaptea a unsprezecea, a douăsprezecea şi a treisprezecea (zilele de sărbătoare teşriq). Este permis să se înnopteze doar două nopți.

10- Se aruncă pietricelele la cele trei locuri stabilite, în cele două sau trei zile rămase la Mina. Prima aruncare, cea mică (As-sugra) începe după-amiază, apoi, cea de mijloc (Al-Usta), apoi, cea mare (Al-Akber). Dacă se rămâne la Mina doar două zile, se pleacă din Mina înainte de apusul Soarelui celei de a doua zi. Este de preferat să se rămână şi a treia zi.

11- Pentru a părăsi Mekke, se împlineşte înconjurul de adio în jurul Casei (Tawaf Al-wedaa'). Sunt scutiți de aceasta femeia la menstruație sau cea lăuză.

Declararea supunerii (At-telbieh)

Um Seleme (Allah s-o binecuvânteze) a spus: <L-am auzit pe Profet (salleAllahu aleihi ue sellem) spunând: „O, voi, națiа lui Muhammed, acela dintre voi care face pelerinaj, să-şi declare supunerea cu voce tare în pelerinajul său".>

Exprimarea ei

Malik a relatat de la Nafia', de la Ibn Omar (Allah să-l binecuvânteze): că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) îşi declara supunerea, în felul următor: „Pentru Tine, Allah, pentru Tine, Tu nu ai asociat, pentru Tine. Lauda, Bunăstarea, precum şi Domnia, sunt ale Tale, Tu nu ai nici un partener (egal)".

Binefacerile ei

1- Ibn Majeh a relatat despre Jabir (Allah să-l binecuvânteze) că: <Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: „Nu există cineva, care să-şi petreacă ziua cu declararea supunerii lui Allah (telbiyeh în timpul pelerinajului) până apune Soarele, fără să i se şteargă păcatele şi să se întoarcă cum l-a născut mama sa".>

2- Iar Abu Hurairah a relatat de la Profet (salleAllahu aleihi ue sellem) că Allah Preaînaltul a spus : „orice pomenitor M-ar pomeni, va primi vestea cea mare şi orice preamăritor M-ar Preamări, va primi vestea cea mare". S-a spus: "Profet a Lui Allah: vestea Raiului?" A spus: "Da"; relatate de Al Tabarni şi Saad Bin Mansur.

Agrearea recitării ei cu voce ridicată

Zaid Bin Kaled a relatat că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: <A venit la mine Jibril (pacea fie cu el) şi a spus: „porunceşte prietenilor tăi să-şi ridice vocea când îşi declară supunerea, căci, este una din semnele pelerinajului". > Ridicarea vocii li se cere bărbaţilor, femeile trebuie să se audă doar ele şi cele din spatele lor, şi este dezagreat ca femeia să ridice vocea mai mult decât atât.

Timpul ei: se poate începe declararea supunerii la începutul îmbrăcării ihramului, până la aruncarea pietricelelor în ziua sacrificiului .

Căci, Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a continuat să îşi declare supunerea până a ajuns la aruncarea pietricelelor.

Lucruri interzise celui care şi-a pus ihramul

1- Împreunarea şi provocările, cum ar fi sărutul, atingerea cu ispită şi discuția între soț și soție pe această temă.
2- Faptele urâte şi comiterea păcatelor care îl scot pe om în afara supunerii față de Allah.
3- Cearta.

Interzicerea acestor lucruri reies din spusele lui Allah Preaînaltul: „Aceluia care s-a decis să facă pelerinajul îi sunt oprite, în timpul pelerinajului, împreunarea, nesupunerea(nelegiuirea) şi cearta".

Al-Bukhari şi Muslim au relatat de la Abu Hurairah că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "Cine face pelerinaj şi nu se împreunează şi se supune, se întoarce fără păcate, ca în ziua în care l-a născut mama sa."

4- Îmbrăcarea celor ce sunt cusute, cum ar fi cămaşa, halatul, chiloții, maioul, ciorapii (la bărbați). Femeilor li se interzice acoperirea feței, mănuşile, hainele parfumate şi cele cu culori vii.
5- Încheierea căsătoriei sau a logodnei.

Certificatul de căsătorie sau logodnă se consideră anulat şi nu are obligații legale, conform relatării lui Muslim: <Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: „ Cel ce poartă ihramul nu căsătoreşte pe alții, nici nu se căsătoreşte şi nici nu se logodeşte" .>
6,7- Tăiatul unghiilor şi îndepărtarea părului, oricare ar fi metoda folosită, chit că e părul din cap sau a altei părți a corpului. Spune Allah Preaînaltul: „Nu vă tundeți (părul de) pe cap, până ce ajunge jertfa la destinația sa".
8- Parfumarea corpului sau a hainelor, indiferent dacă este bărbat sau femeie.
9- Vânarea animalelor sălbatice, să ajute la vânat şi să mănânce din vânat.

Se permite pelerinului să se înbăieze şi să schimbe hainele.

Verdictul pentru cel care a comis un fapt din cele interzise în timpul pelerinajului

Cine are un motiv anume şi este nevoit să comită ceva din cele

interzise în timpul ihramului, în afară de împreunare, cum ar fi tunsul părului, îmbrăcarea de haine cusute pentru a se proteja de căldură sau de frig, atunci el trebuie să taie o oaie sau să dea de mâncare pentru 6 sărmani, sau să postească trei zile.Este liber să aleagă una din cele trei posibilități.

Dacă un pelerin se îmbracă cu haine cusute sau se parfumează pentru că nu ştie de interzicere sau a uitat, atunci nu necesită răscumpărare.

Anularea pelerinajului datorită împreunării

Ali, Omar şi Abu Hurairah (Allah să-i binecuvânteze) au hotărât în privința unui bărbat care a întreținut contacte sexuale cu soția sa în timpul pelerinajului să-şi continue pelerinajul, dar cu condiția să-l repete în pelerinajul următor şi să aducă sacrificiu.

Înconjurarea Keabei (tawaf)

Modul efectuării:

1-pelerinul începe să împlinească înconjurarea Keabei spunând "Bismillahi, Wallahu Ekber", lăsând Casa lui Allah (Keabe) în stânga sa.

2- se agreează să alerge în primele trei tururi şi să aibă un mers normal în ultimele patru tururi rămase.

3- se agreează să sărute Piatra Neagră sau să o atingă, în fiecare tură din cele şapte iar, dacă acest lucru nu este posibil din cauza aglomerației, nu este nici o problemă, ba chiar se recomandă femeilor să nu intre în contact cu barbații din dorința de a atinge Piatra Neagră.

Se agreează să facă cât mai multe pomeniri şi rugi. Nu există o anumită pomenire care să ne fie transmisă de Profet (salleAllahu aleihi ue sellem).

Recitarea Quranului de către cel care împlineşte înconjurarea:

Nu este o problemă dacă pelerinul recită Quranul în timp ce împlineşte înconjurarea, căci perindarea a fost legiferată pentru

pomenirea lui Allah Preaînaltul. Iar Quranul este pomenire.

Binefacerea împlinirii înconjurării

Al-Beihakii a relatat de la Ibn Abbas (fiul lui Abbas) -Allah să-i binecuvânteze- că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "Allah coboră în fiecare zi peste pelerini o sută douăzeci de binecuvântări, şaizeci pentru pelerini, patruzeci pentru cei care se roagă şi douăzeci pentru cei care privesc".

Dacă încheie cea de-a şaptea tură, trebuie să facă două rekeat-uri de salat (namaz) la mormântul lui Ibrahim. Astfel se încheie înconjurul.

Tipurile de perindare

1-perindarea „el-qudum" (de sosire)
2-perindarea „el-ifada"
3-perindarea „el-weda' " (de rămas bun).
4-Perindarea „et-tetaua' " (voluntară). Este bine ca pelerinul să profite de ocazia de a fi în Mekke şi să întreprindă cât mai multe perindări voluntare, şi să se roage în Moscheea Sfântă, căci, rugăciunea împlinită în ea este mai bună decât o mie, în orice altă moschee.

Condițiile împlinirii înconjurării

Pentru împlinirea înconjurului se impun următoarele condiții:

1- Purificarea cea mică (abluțiune) şi cea mare (gusl), conform relatării lui Ibn Abbas (fiul lui Abbas) -Allah să-i binecuvânteze-: <Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "înconjurarea Keabe este rugăciune însă, Allah Preaînaltul a permis să se vorbească în timpul ei, aşa că cine vorbeşte, să vorbească de bine".>
2- Acoperirea corpului, conform relatării lui Abu Hurairah, care a spus: <Înainte de pelerinajul de rămas bun al Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem), Abu Bekr As-Siddiq m-a trimis la nişte persoane, care-i chemau pe oameni la rugăciune în ziua de sacrificiu, ca să le spun: "din acest an, nu mai face pelerinaj nici un păgân şi nu se perindă nimeni, în jurul Casei, în pielea goală." (Cei din perioada preislamică împlineau perindarea în jurul Casei în pielea goală).

3 - Cele şapte tururi să se facă complete. Dacă se lasă un singur pas din orice tur, nu i se consideră înconjurul. Aşa că, dacă are unele suspiciuni (în timpul înconjurului), să ia în considerare ceea ce îi este sigur şi să completeze până la 7, iar, dacă are suspiciuni după ce a terminat, atunci nu trebuie să răscumpere cu nimic.

4- Să se înceapă înconjurul de la Piatra Neagră şi să termine tot la ea.

5- Casa (Keabe) trebuie să rămână la stânga celui care se perindă.

Iar, dacă se perindă, şi Casa este la dreapta sa, înconjurul este considerată nulă.

6- Perindarea trebuie să se facă în afara Casei (Keabe); dacă se perindă în interiorul ei, nu i se acceptă.

7- Consecutivitatea în împlinirea tururilor. Conform celor doi imami: Malik şi Ahmed, întreruperea scurtă fără motiv sau întreruperea lungă cu motiv nu creează nici o problemă. Iar cei din şcoala lui Abu Hanife şi a lui Aş-Şafii sunt de părere că, consecutivitatea este sunne.

Agrearea băutului din apa Zem zem:

Atunci când pelerinul termină înconjurul Keabei de 7 ori şi face cele două rekeat-uri la locul lui Ibrahim(pacea fie asupra lui) se agreează să bea din apa Zem zem.

În "As-sahihain" s-a dovedit că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a băut din apa Zem zem şi a spus: "Este binecuvântată. Este mâncare care satură şi vindecare pentru cel bolnav".

Mersul (deplasarea) între As-Safa şi Al-Merwa

Originea legalizării ei (impunerii ei ca fiind obligatorie):

Oamenii de ştiință au avut divergențe asupra înțelepciunii deplasării între As-Safa şi Al-Merwa. Astfel ei au avut trei păreri:

A - Ibn Omar, Jabir şi Aişa, Malik, Aş-Şafii şi Ahmed sunt de părere că deplasarea între As-Safa si Al-Merwa este una din bazele pelerinajului. Dacă se renunță la aceasta, pelerinajul devine nul şi nimeni nu este obligat să sacrifice sau să facă altceva.

Muslim a relatat că Aişa a spus: < s-a perindat Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) şi s-au perindat şi musulmanii - adică între As-Safa şi Al-Merwa- şi a devenit sunne şi, jur pe viața mea, nu se încheie pelerinajul pentru cine nu se perindă între As-Safa şi Al-Marwa.

B - Iar Ibn Abbas, Enes, Ibn Az-Zubeir şi Ibn Siarin, şi unele relatări ale lui Ahmed, convin asupra faptului că este sunne şi, dacă nu se face, nu trebuie răscumpărată cu nimic.

C - Iar Abu Hanife, Ath-Thaurii şi Al-Hasan sunt de părere că este o obligație (wagib) dar, nu este de bază, şi nu se anulează pelerinajul sau Umra prin neîmplinirea acestei perindări între As-Safa şi Al-Merwa iar, dacă s-a renunțat la ea, trebuie să se facă sacrificiu.

Condițiile pentru împlinirea sa:

1 - Să fie după perindarea în jurul Casei.
2 - Să se facă în număr de 7.
3 - Să înceapă de la As-Safa şi să se termine la Al-Merwa (distanța de 420 de metrii).
4 - Să se facă perindarea între As-Safa şi Al-Merwa.

Consecutivitate

Consecutivitatea nu este o condiție în cazul perindării între As-Safa şi Al-Merwa (în Sai'i):

Dacă apare un obstacol care îl împiedică de la continuarea tururilor sau intră timpul rugăciunii, în acest caz poate să întrerupă.

Iar, dacă acel obstacol dispare continuă de unde a rămas, până îl termină.

S-a relatat despre Ibn Omar (fiul lui Omar) -Allah să-i binecuvânteze-: că se perinda între As-Safa şi Al-Merwa şi i-a venit să urineze, aşa că s-a dat la o parte şi a cerut apă ca să se spele pentru rugăciune apoi, s-a ridicat şi a continuat de unde a rămas.

Purificarea pentru perindare (Sai'i)

Cei mai mulți oameni de ştiință sunt de părere că purificarea (abluțiunea) nu este o condiție în timpul mersului între As-Safa şi Al-Merwa. Conform relatării Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem), care i-a spus Aişei atunci când era în perioada menstruației: "fă tot ceea ce presupune pelerinajul, dar, nu te perinda în jurul Casei, până nu te

îmbăiezi", relatat de Muslim. Din această relatare se înțelege faptul că, doar perindarea în jurul Casei necesită abluțiune.

Agrearea perindării în viteză între cele două locuri în vale

Se recomandă să se meargă între As-Safa şi Al-Merwa în afară de porțiunea care se află între cele două locuri în vale, unde se agreează mersul rapid, conform faptelor Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem) care, s-a grăbit până i se învârteau hainele de atâta grabă. Însă, dacă merge fără să se grăbească, i se acceptă.

Şi această recomandare este pentru bărbați. Femeilor nu li se cere să se grăbească ci, să meargă normal.

Agrearea urcării şi rostirea rugii pe As-Safa şi Al-Merwa o dată cu îndreptarea spre Casă:

Se agreează să se urce pe As-Safa şi Al-Merwa, şi să se roage de pe ele îndreptându-se spre Casă, atât pentru bunăstarea în religie cât şi în viață.

S-a relatat că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) atunci când s-a apropiat de As-Safa, a recitat: "As-Safa şi Al-Marwa sunt dintre rânduielile lui Allah iar, cel care face pelerinajul la Casă sau Pelerinajul mic, nu comite nici un păcat dacă le înconjoara. Iar, acela care de bunăvoie face bine, (să ştie că) Allah este Mulțumitor şi Atotştiutor.(surat Al-Baqara: 158)

După ce a recitat acest verset în direcția Keabei, a mărturisit unicitatea lui Allah şi a preamărit de trei ori, a mulțumit şi a spus: „Nu există alt Dumnezeu în afară de Allah, Unicul, fără asociat, El este Domnul şi Lui Îi mulțumim, dă şi ia viața, şi este Atotputernic, nu există Dumnezeu în afară de Allah, Unicul, şi-a îndeplinit promisiunea, şi-a izbândit robul şi a învins partidele (grupări) de unul singur".

Apoi, a coborât mergând către Al-Merwa până a ajuns la ea, s-a urcat pe ea, până a zărit Casa, făcând pe Al-Merwa la fel cum a făcut pe As-Safa.

Iar Nafia' a spus: „L-am auzit pe Abd Allah Bin Omar -Allah să-l binecuvânteze- rugându-se în timp ce era pe As-Safa: „Allah, Tu ai spus: "Chemați-Mă căci, Eu vă voi răspunde" şi Tu nu-Ți încalci promisiunea iar, eu Îți cer aşa cum mi-ai dăruit Islamul- să nu mi-l iei

până nu mor musulman".

Recitarea între As-Safa şi Al-Merwa

Se agreează ca, între As-Safa şi Al-Merwa, musulmanul să-L pomenească pe Allah şi să se recite Quran.

S-a relatat că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) spunea în timpul perindării: "Allah, iartă, ai milă şi îndrumă-mă spre drumul cel mai bun".

Şi s-a mai relatat că, tot el a spus: "Domnul meu, iartă şi ai milă, căci Tu eşti Cel mai Drag şi Cel mai Nobil".

Pornirea spre Mina

Se porneşte spre Mina în ziua de „terwiyeh" (este a 8-a zi din luna Zul-hijja).

Dacă pelerinajul făcut este cel „Kiran", sau cel „Ifrad", se porneşte acolo în ihram.

Dar, dacă se face cel "TEMMETU"', atunci declară intenția (ihram) pentru pelerinaj şi face cum a făcut la granița de începere a umrei.

Este din sunne să declare intenția (ihramul) din locul de şedere.

Dacă şederea este în Mecce, atunci se declară abstinența din Mecca şi, dacă este în afara ei, se declară abstinența de acolo unde este.

Se preferă înmulțirea de rugi şi declararea supunerii (telbiyeh) la pornire spre Mina. Acolo se fac rugăciunile de Zuhr şi Asr, Magrib şi Işa şi apoi se înnoptează la Mina. Pelerinul nu trebuie să iasă din ea, decât după răsăritul Soarelui zilei de a-9-a, urmând faptele Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem). Dacă renunță la ceva din cele menționate mai sus, atunci a delăsat sunne şi nu are nimic de răscumpărat.

Pornirea spre Arafat

Este sunnet să se pornească spre Arafat după răsăritul Soarelui zilei de a-9-a zi din luna Zul-hijja cu preamăriri, slăviri şi declarări de supunere.

Staționarea pe Arafat
Binefacerea zilei de Arafat

Jabir -Allah să-l binecuvânteze- a relatat: <Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "Nu există zile atât de bune pentru Allah ca cele zece din Zil-Hijja".Un bărbat a zis: "Sunt mai bune decât cele numărate jihad pe calea lui Allah?" A spus: "Sunt mai bune decât cele numărate jihad pe calea lui Allah. Nu există o zi mai bună la Allah decât ziua de Arafat, când Allah, Preaslăvitul, Preaînaltul coboară în cerul cel mai jos şi se mândreşte cu cei de pe pământ față de cei din cer şi spune: Uitați-vă la robii Mei, vin la Mine cu părul ciufulit, prăfuiți pentru a sacrifica, vin din toate văile adânci, doresc mila Mea, fără de a vedea pedeapsa Mea, căci, nu va fi nici o zi în care se scapă gâturi (oameni) de focul Iadului mai mult decât în ziua de Arafat ".>

Abu Ad-Dardaa -Allah să-l binecuvânteze- a relatat că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "Nu există o zi în care satana este mai mic, mai învins şi mai furios, decât în ziua de Arafat".

Verdictul şederii pe Arafat

Învățații sunt de acord, în unanimitate, că staționarea pe Arafat este baza cea mai mare a pelerinajului, conform celor relatate de Ahmed, cum că Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a poruncit să se strige. "Pelerinajul este (statul pe muntele) Arafat iar cine ajunge la Arafat (în noaptea înnoptării la Muzdelifeh) înaintea apariției fajr-ului, atunci a apucat-o".

Timpul şederii

Marea majoritate a învățaților consideră că acesta începe de la apusul Soarelui din ziua a 9-a până la apariția zorilor celei de-a 10-a zi şi că ajunge staționarea în orice timp din acest interval, indiferent dacă este zi sau noapte.

Numai că staționarea în timpul zilei determină prelungirea ei până după apusul Soarelui. Dar, dacă se face noaptea, atunci nu se impune nimic.Şcoala lui Aş-Şafii spune că prelungirea statului până la noapte este sunnet.

Sensul staționării

Constă în prezența, în orice parte a Arafatului, treaz, dormind, sau călare, stând culcat sau mergând, indiferent dacă este curat sau nu, cu menstruație sau lăuză.

Preferarea îmbăierii

Se recomandă îmbăierea pentru şederea la Arafat. Căci Ibn Omar, Allah să-l binecuvânteze, se îmbăia pentru aceasta în ziua de Arafat sau în ajunul ei (relatat de Malik).

Etica statului şi a rugii

Cel ce îndeplineşte pelerinajul trebuie să-şi păstreze complet puritatea, să fie îndreptat către Keabe, să se căiască, să-L pomenească pe Allah şi să se roage, având mâinile ridicate cu evlavie, atât pentru sine, cât mai ales pentru ceilalți; să se roage pentru statornicia în credință şi bunăstarea atât în această viață, cât şi în Viața de Apoi.

Amr Bin Suaib a relatat de la tatăl şi de la bunicul său următoarele: cel mai des repetată rugă a Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem) în ziua de Arafat: “Nu există Dumnezeu în afară de Allah, Singur fără partener, Atotposesor, mulțumirea este a Lui, binele este în Mâna Sa şi El este Atotputernic'”.

Postul de Arafat

S-a dovedit că Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) nu a ținut post în ziua de Arafat şi că a spus: " Ziua de Arafat este ziua sacrificiului, iar zilele de At-Teşriq (Bairam) sunt zilele noastre - ale musulmanilor pentru sărbătoare şi sunt zile de mâncat şi de băut ".

Şi s-a demonstrat că a interzis postul în ziua de Arafat pe Arafat.

Iar cei mai mulți oameni de ştiință s-au bazat pe aceste relatări când au demonstrat că este recomandat ca cel ce îndeplineşte pelerinajul să nu postească în ziua de Arafat, pentru a avea putere în rugi şi pomeniri. În schimb, pentru cei care nu fac pelerinaj, este

recomandat postul zilei Arafat, conform unei relatări a Profetului (salleAllahu aleihi ue sellem) care a spus: "Cine posteşte în ziua de Arafat, i se iartă păcatele anului anterior şi celui în curs."

Adunarea între rugăciunea de amiază şi cea de după-masă

În "Al Hadith Assahih" s-a scris că pe Arafat, Profetul, Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască, a adunat rugăciunea de după-amiază împreună cu cea de amiază.

Plecarea grăbită de pe Arafat

Este sunnet să se plece în grabă de pe Arafat după apusul Soarelui, în linişte.

Adunarea între rugăciunea de seară şi cea de noapte o dată ce a ajuns pe Al-Muzdelife

După ce ajunge la Al-Muzdelife, pelerinul împlineşte ruga de seară şi de noapte laolaltă cu o chemare (ezan) şi două ridicări (ikameh), fără a face rugăciuni voluntare între ele.

În relatarea lui Muslim, Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem): "a venit pe Al-Muzdelife şi a adunat rugăciunea de seară şi rugăciunea de noapte cu o chemare şi două ridicări şi nu a făcut nici o altă rugă voluntară între ele ".

Această adunare între rugăciunea de seară şi cea de noapte, face parte din sunnet, după părerea unanimă a marilor învățați, care au avut divergențe în ceea ce priveşte îndeplinirea fiecărei rugăciuni la timpul ei. Cei mai mulți au permis acest lucru, deşi au considerat că fapta Profetului, Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască, primează.

Înnoptarea şi staționarea pe Al-Muzdelife

În hadith-ul lui Jabir, Allah să fie mulțumit de el! se relatează că atunci când a venit pe Al-Muzdelife, Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) s-a rugat de seară şi de noapte. Apoi s-a culcat, până au dat zorii şi s-a rugat pentru dimineață.

Şi au spus cei din şcoala lui Hanefi: ceea ce este obligatoriu este sosirea pe Al-Muzdelife înainte de zorii zilei de sacrificiu, iar dacă se

întârzie, atunci trebuie făcut un sacrificiu. În cazul în care există o scuză, nu este obligatorie prezența şi nu trebuie să se răscumpere cu nimic în acest caz.

Şcoala lui Aş-Şafii spune: ceea ce este obligatoriu este aflarea pe Al-Muzdelife în a doua jumătate a nopții din ziua de sacrificiu, după ce se stă pe Arafat. Şi nu i se cere pelerinului să stea în ea sau să ştie că este Al-Muzdelife, ci doar să treacă prin ea, indiferent dacă ştie că acest loc este Al-Muzdelife sau nu.

Face parte din sunne (faptele Profetului) ca după ce-şi face rugăciunea de Fejr (dimineața) să meargă şi să se roage în locul numit "Mesha'ril-Haram" până ce răsare soarele.

Locul popasului

Este permisă şederea în toată Al-Muzdelife mai puțin în valea Muhsir (între Al-Muzdelife şi Mina).

Iar Al-Jabir Bin Mutam: Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus : "Toată Al-Muzdelife este loc de stat, în afară de Al-Muhsar".

Faptele zilei de sacrificiu (Bairam)

Faptele zilei de sacrificiu se fac în ordinea următoare: se începe cu aruncarea pietricelelor, apoi se aduce sacrificiu, după care se tunde sau se rade, apoi se face tawaf (înconjurul) în jurul Keabei, şi aceasta este ordinea, conform tradiției (sunne), iar dacă aceasta este schimbată, nu trebuie răscumpărată cu nimic, după cei mai mulți învățați musulmani.

După hadith-ul lui Abdullah Bin Omar care a spus: « Stătea Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) în pelerinajul de rămas bun pe Al-Mina, iar oamenii îl întrebau". A venit un bărbat şi a spus: "Trimis al lui Allah, nu mi-am dat seama şi m-am ras înainte să sacrific". Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "Sacrifică şi nu e nici o problemă". Apoi, a venit altul şi a spus: "Trimis al lui Allah, nu mi-am dat seama şi am sacrificat înainte de a arunca (pietrele)". Trimisul lui Allah (Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască) a spus: "Aruncă şi nu e nici o problemă". » A spus: « Şi nu a fost întrebat Trimisul lui Allah despre nimic din ceea ce a fost avansat sau întârziat, fără să spună: "fă şi

nu va fi nici problemă". »

Iar Abu Hanife este de părere că în cazul în care nu se respectă ordinea avansându-se o acțiune față de alta, atunci trebuie făcut un sacrificiu.

Prima şi cea de-a doua desfacere de abstinență

După aruncarea pietricelelor, sacrificarea animalului şi raderea sau tunderea părului, îi este permis celui care era în ihram, tot ceea ce îi era interzis prin acesta, astfel că poate să se parfumeze, să îmbrace haine şi altele, în afară de contactul conjugal şi aceasta reprezintă prima desfacere de abstinență.

Iar dacă face perindarea de plecare, care este o perindare (tawaf al-ifada) obligatorie, i se permite orice, chiar şi contactul conjugal, şi aceasta este a doua şi ultima desfacere de abstinență.

Aruncarea pietrelor

Originea legiferării ei: a relatat Al-Baihakii de la Al-Muslim Bin Abu Al-Jaad de la Ibn Abbas (fiul lui Abbas) (Allah să fie mulțumit de ei!) că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: Când a venit Ibrahim (fie binecuvântat) la locul ritualurilor, i s-a arătat satana în locul Pietrei Al-Akabe, aşa că a aruncat după el cu şapte pietre, până s-a topit în pământ.

Apoi, i s-a arătat la cea de-a doua piatră (Al-Usta), aşa că a aruncat după el cu şapte pietre, până s-a topit în pământ.

Apoi, i s-a arătat la cea de-a treia piatră (As-Sughra), aşa că a aruncat după el cu şapte pietre, până s-a topit în pământ.

A spus Ibn Abbas (Allah să-l binecuvânteze): "Aruncați cu pietre după satana şi urmați religia strămoşului vostru Ibrahim."

Înțelepciunea sa: A spus Abu Hamid Al-Ghazali, Allah să-l ierte, în "Al-Ahia": "Cât despre aruncarea pietrelor, pelerinul intenționează prin acest lucru, declarația de supunerea totală în fața lui Allah Preaînaltul, chiar dacă acest lucru nu este înțeles de suflet sau de rațiune."

Astfel, pelerinul îl loveşte pe satana cel blestemat, care se

chinuie şi suferă cel mai mult atunci când omul arată supunere totală în fața poruncilor lui Allah Preaînaltul cu acest act de loialitate.

De asemenea, prin acest ritual se doreşte asemănarea cu Ibrahim - fie binecuvântat - acolo unde i s-a arătat Iblis (satana) - Allah să-l blesteme - care a urmărit să-i influențeze pelerinajul, făcându-l să păcătuiască. Aşa că Allah Preamăritul şi Preaslăvitul i-a poruncit să arunce cu pietre după el pentru a-l alunga şi a-i tăia speranța.

Verdictul împlinirii ei: majoritatea teologilor musulmani sunt de părere că aruncarea pietrelor este obligatorie (wajib), dar nu este de bază şi renunțarea la ea necesită sacrificare.

Care este mărimea pietrelor şi din ce sunt ?

În hadith-ul Profetului Muhammed (salleAllahu aleihi ue sellem) se menționează: "Pietrele care se aruncă sunt cât un bob de ful (bob de fasole mare)."

Dacă se aruncă cu o piatră mare, majoritatea a spus că se acceptă, dar nu este recomandat.

Suleiman Bin Amr Bin Alahuas Alazdi a relatat de la mama sa, care a spus: 'Am auzit că pe când era în mijlocul văii Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem), a spus: « O, voi oameni, să nu vă omorâți unii pe alții când aruncați, să aruncați cu pietre mici cât bobul de fasole. »'

De unde se iau pietre :

Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de ei!) îşi aduna pietrele de la Al-Muzdelife.

Ahmed a spus: "Ia pietre de unde doreşti."

Numărul pietrelor

Numărul pietrelor care se aruncă este de 70 sau 49. Şapte se aruncă în ziua sacrificiului la aruncătoarea Al-Aqabe. 21 în ziua a 11-a, împărțite la cele trei aruncătoare (se aruncă câte şapte la fiecare aruncătoare), 21 în ziua a12-a, iar în ziua a 13-a se mai aruncă 21. Astfel,

în total sunt 70 de pietre.

Dar este permis şi cazul în care aruncarea se rezumă doar la cele trei zile, iar în ziua a 13-a nu se aruncă. Numărul pietrelor pe care le aruncă pelerinul în acest caz este de 49.

Zilele în care se aruncă :

Zilelele în care se aruncă sunt în număr de trei sau patru, ziua de sacrificiu şi încă două sau trei zile din zilele de at-teşrik (Bairam).

Allah Preaînaltul a spus: "Pomeniți-L pe Allah în câteva zile statornicite. Cel care se grăbeşte (să facă aceasta) în două zile, nu păcătuieşte, iar cel care va poposi încă şi mai mult, tot nu păcătuieşte, dacă este cu frică". (Al-Baqara:203)

Aruncarea în ziua de sacrificiu:

Timpul ales pentru aruncare este ziua de sacrificiu - dimineața, după ce a răsărit Soarele, pentru că Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a aruncat în dimineața acelei zile.

Iar dacă se întârzie până la sfârşitul zilei, este permis.

Ibn Abd Albar a spus că teologii musulmani au fost unanim de acord că cine aruncă pietricelele în ziua de sacificiu înainte de apusul Soarelui, este ca şi cum le-a aruncat în timpul ei, dar acest lucru nu este agreat.

Se permite întârzierea aruncatului până noaptea

În situația în care pelerinul are o scuză ce îl împiedică să arunce în timpul zilei, este permis să întârzie aruncatul până noaptea.

Malik a relatat preluând de la Nafia, că o fiică de a lui Safiye, soția lui Ibn Omar, a născut în Al-Muzdelife, aşa că Safiye a rămas cu ea. Până când au ajuns la Mina, Soarele zilei de sacrificiu apusese, aşa că Ibn Omar le-a spus să arunce pietrele când au venit şi nu li s-a cerut vreo răscumparare.

Dar dacă pelerinul nu are scuze, atunci este dezagreeată întârzierea, dar poate arunca noaptea şi nu este obligat să sacrifice, în

opinia celor din şcoala lui Aş-Şafii, cea a lui Al-Hanefi şi după unele relatări ale lui Malik.

Iar după Ahmed, în cazul în care se întârzie aruncarea până la sfârşitul zilei de sacrificiu, nu se aruncă în timpul nopții, ci a doua zi înainte de apusul Soarelui.

Acordarea permisiunii de a arunca după miezul nopții de sacrificiu celor slabi şi celor cu motive

Prin unanimitate, nu se permite nimănui, cu excepția femeilor, copiilor, celor slabi, celor care au scuze - cum ar fi crescătorii de animale - să arunce piatra de Al-Aqabe după miezul nopții de sacrificiu.

Aruncarea pietrelor de deasupra ei

Al-Asuad a spus:« L-am văzut pe Omar (Allah să fie mulțumit de el!) auncând piatra de Al-Aqabe de deasupra ei. »

Iar Ataa a fost întrebat despre aruncarea de deasupra ei şi a spus: nu este o problemă.

Aruncarea în cea de-a treia zi: timpul ales pentru aruncare în cele trei zile, începe de la miezul zilei până la apus.

Ordinea în aruncare

S-a relatat că Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a început cu aruncarea primei pietre As-Sughra, care este după Mina, apoi a pietrei mijlocii, Al-Usta şi, în cele din urmă, piatra Al-Aqabe.

De asemenea, s-a relatat că el a spus: "Urmați-mă pe mine în ritualurile (pelerinajului)".

Cei trei imami au luat în considerare acest hadith în condiționarea ordinii între pietre, iar cei din şcoala lui Hanefi au spus că ordinea este sunnet.

Agrearea preamăririi şi chemării lui Allah cu fiecare piatră, la punerea lor între degete

S-a relatat că Abdullah Bin Mesuud şi Ibn Omar spuneau, atunci

când aruncau piatra de la Al-Aqabe: “O,Allah, fă-ne pelerinajul inocent şi iartă-ne păcatele.“

Muslim a relatat că : Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) preamărea la fiecare piatră.

Aruncatul în locul altcuiva :

A spus Jabir (Allah să fie mulțumit de el!): «Am făcut pelerinajul cu Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) şi cu noi erau femei şi copii, aşa că i-am înlocuit pe copii şi am aruncat în locul lor. Relatat de Ibn Majeh.

Înnoptarea la Mina :

Înnoptarea la Mina este obligatorie (wagib) în cele trei nopți sau două, cea de-a unsprezecea şi cea de-a douăsprezecea.

Cei din şcoala lui Hanefi sunt de părere că înnoptarea este sunnet, iar Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus: « Dacă arunci pietrele, atunci înnoptează unde vrei. »

Când are loc întoarcerea de la Mina ?

Pelerinul se întoarce de la Mina către Mecca înainte de apusul Soarelui din a douăsprezecea zi, după aruncare, conform celor trei mari imami.

Iar conform celor din şcoala lui Hanefi, se întoarce în Mecca înainte de zorii celei de-a treisprezecea zi din Zil-hijje.

Însă întoarcerea după apus nu este agreată, din cauza nerespectării tradiției (sunnet), fără a se cere răscumpărarea.

Cea mai bună jertfă

Jertfa este ceea ce se sacrifică dintre animale în locurile sfinte, în semn de apropiere față de Allah Preamăritul şi Preaslăvitul. A spus Allah Preainaltul*:* **"Şi (sacrificare) cămilelor grase am hotărât-o Noi pentru a fi dintre rânduielile lui Allah. În ele se află bine pentru voi. Pomeniți numele lui Allah asupra lor, când ele se află cu piciorul**

legat (pregătite pentru a fi înjunghiate). Apoi, când ele cad pe o parte, mâncați din ele şi dați să mănânce şi celui nevoiaş (care nu cere) şi celui care cere cu umilință. Astfel vi le-am supus Noi, poate că veți fi voi mulțumitori. Nu vor ajunge la Allah carnea şi sângele lor, ci va ajunge la El evlavia voastră." (Al-Hajj:36,37)

Învățații musulmani au căzut de acord asupra faptului că numai anumite animale pot fi considerate jertfă - cămile, vaci şi oi, cele mai bune fiind cămilele, apoi vacile şi pe urmă oile, în această ordine, deoarece cămilele sunt mai bune pentru cei săraci, fiind mai mari, iar vacile sunt mai bune decât oile din acelaşi motiv.

Şi au avut divergențe asupra a ceea ce este mai benefic pentru un singur om: o şeptime dintr-o cămilă, o şeptime dintr-o vacă sau o oaie şi, se pare că, trebuie să se ia după ceea ce este mai bun pentru săraci.

Cea mai mică jertfă:

Omul poate să jertfească pentru pelerinaj orice vrea dintre animale.

Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a jertfit o sută de cămile şi această jertfă a fost o jertfă de sacrificiu.

Cea mai mică jertfă ce se acceptă unui musulman este o oaie sau a şaptea parte dintr-o cămilă sau dintr-o vacă, deoarece vaca şi cămila se pot împărți în şapte.

A spus Jabir (Allah să fie mulțumit de el!): « Am fost la pelerinaj cu Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem), am sacrificat cămila pentru şapte şi vaca tot pentru şapte.

Când se cere sacrificarea unei cămile ?

Este obligatorie sacrificarea unei cămile în următoarele cazuri: dacă pelerinul a realizat tawaful de sosire în stare de necurățenie de orgasm, femeia pe menstruație sau lăuză, dacă s-a împreunat după popasul de la Arafat şi înainte de tuns şi dacă a promis jertfirea cămilei. Cine nu găseşte o cămilă, atunci trebuie să sacrifice 7 oi.

Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că un bărbat a venit la Profet (salleAllahu aleihi ue sellem) şi a spus: “Am de dat o cămilă, şi am cu ce să o cumpăr, dar nu găsesc. Atunci, Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) l-a îndemnat să cumpere 7 oi şi să le

sacrifice.”

Jertfa voluntară şi cea obligatorie:

- Jertfa este de două tipuri: voluntară şi obligatorie (wajib).
- Jertfa este voluntară atât pentru cel care împlineşte pelerinajul IFRAD, cât şi pentru cel ce împlineşte umra (vizita Casei).

Jertfa este obligatorie pentru:

1,2 - pelerinul KIRAN şi MUTEMETTU'.

3- cine a delăsat una dintre obligațiile pelerinajului, cum ar fi: aruncarea pietrelor, îmbrăcarea ihramului la granița legată de loc, adunarea între zi şi noapte la staționarea pe muntele Arafat, înnoptarea la Al-Muzdelife sau Mina, sau renunțarea la procesiunea de rămas-bun (tawaf al-wedaa').

4 cine comite unul din lucrurile interzise atât timp cât se află în abstinență (ihram), ca parfumarea sau tunsul, în afară de contactul conjugal.

5 cine comite orice fel de infracțiune față de moscheea Al-Haram, cum ar fi atacul, vânatul sau ruperea unuia din pomi.

Condiții de jertfă

Jertfa presupune următoarele condiții:

1. Oaia trebuie să aibă cel puțin 6 luni şi să fie grasă, vita să aibă doi ani, iar cămila 5 ani.
2. Se condiționează ca animalul pentru sacrificiu să fie sănătos, căci nu se acceptă nici chior, nici şchiop, nici cocoşat, dar nici foarte slab.

De la Al-Hasen: dacă un bărbat a cumpărat o camilă sau jertfă şi era sănătoasă, dar a pierdut un ochi sau a început să şchiopăteze, sau a slăbit înaintea zilei de sacrificiu, atunci să o taie şi este acceptată. Relatat de Se'id Bin Mansur.

Preferarea de alegere a jertfei

Malik bin Hişam Bin Urua a relatat de la tatăl său că spunea fiilor săi: "O, fii mei să nu dăruiască lui Allah ceea ce le-ar fi ruşine să dăruiască cuiva drag, căci Allah este Cel mai Drag şi Cel care merită să se aleagă pentru El".

Timpul sacrificării: marii învățați au avut divergențe în ceea ce priveşte timpul sacrificării.

După Aş-Şafii, timpul sacrificării este în ziua sacrificiului şi în zilele de at-teşrik, după spusele Trimisului lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) "Se poate sacrifica în toate zilele de at-teşrik", relatate de Ahmed.

Iar dacă îi trece timpul, atunci sacrificiul trebuie recuperat.

Iar după Malik şi Ahmed, timpul sacrificiului, indiferent că este obligatoriu sau voluntar, este în zilele de sacrificiu.

De aceeaşi părere este şi şcoala lui Hanefi în cazul care fac pelerinaj de tip Temettu' sau Kiran, iar sacrificarea pentru spălarea păcatelor, pentru cel promis sau cel voluntar, se poate face oricând.

Măcelarului nu i se dă răsplată din carnea jertfei

Nu este permis să i se dea măcelarului din carnea jertfei, ca răsplată a muncii sale, însă, se permite să i se daruiască din ea.

După spusele lui Ali - Allah să fie mulțumit de ei!: « Mi-a poruncit Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) să sacrific o cămilă, să îi împart pielea şi carnea şi să nu dau măcelarului nimic din ea, şi apoi a spus (Profetul - Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască): "Îi dăm (răsplata) de la noi". »

Din această relatare se înțelege că se permite unei alte persoane să taie jertfa în locul său şi să împartă carnea si pielea. Teologii musulmani au căzut de acord că nu se permite să se vândă pielea animalului sacrificat şi nimic din părțile sale componente.

S-a relatat că Al-Hasen a spus: « Nu este o problemă dacă i se dă măcelarului pielea. »

Mâncatul din carnea sacrificiului

Allah Preaînaltul a poruncit să se mănânce din carnea sacrificiului: **"Şi mâncați din ele şi dați de mâncare şi celui nevoiaş (care nu cere) şi celui care cere cu umilință", însă teologii musulmani au avut păreri diferite în ceea ce priveşte mâncatul din jerta obligatorie şi au fost de acord că este permis din cea voluntară .**

Cât se manâncă din animalul sacrificat

S-a spus: se mănâncă jumătate şi se dă ca pomană cealaltă jumătate.

S-a mai spus: o împarte în trei, astfel încât să mănânce o treime, să dăruiască o treime şi să dea ca pomană o treime.

Rasul sau scurtarea (părului)

S-a legiferat raderea şi scurtarea părului prin Quran, tradiția Profetului şi prin unanimitatea teologilor.

Spune Allah Preaînaltul în Sfântul Quran: "Şi i-a adeverit Allah Trimisului Său revelația într-adevăr, să intrați în Moscheea Sfântă, cu voia lui Allah, în siguranță, raşi în cap şi scurtați, fără să vă fie frică".(Al-Feth: 27)

Şi au relatat Al-Bukharii şi Muslim, că Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: «"Allah îi iartă pe cei (pelerinii) raşi". Au spus: "Şi pe cei care au scurtat, Trimis al lui Allah? " Profetul a spus: "Allah îi iartă pe cei raşi". Au spus: "Şi pe cei care au scurtat, Trimis al lui Allah? " Profetul a spus: "Allah îi iartă pe cei raşi". Au spus: "Şi pe cei care au scurtat, Trimis al lui Allah? Profetul a spus:" Şi pe cei care-au scurtat".» (motivul pentru care s-a repetat ruga pentru acei pelerini care se rad, este pentru că e de preferat să se radă, dar este bine şi scurtatul părului). Prin scurtare, se doreşte să se tundă din părul capului cât un deget.

Teologii musulmani au avut divergențe în ceea ce priveşte obligativitatea rasului sau a scurtării părului. Majoritatea sunt de părere că este obligatoriu, renunțarea la ea necesitând sacrificiu.

Aş-Şafii este de părere că este una din bazele pelerinajului.

Timpul său

Timpul său este după ce aruncă pietre de Al-Akabe în ziua de sacrificiu, dar se poate realiza şi după jertfa animalului, în cazul în care are de jertfit.

Iar pentru Umra (vizita casei), timpul său este după ce se termină etapa dintre As-Safa şi Al-Marwa, iar pentru cine are jertfă, după sacrificarea acesteia.

Femeii i se interzice să se radă

Au relatat Abu Daud şi alții de la Ibn Abbas (fiul lui Abbas) - Allah fie mulțumit de ei! - că Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "femeile nu trebuie să se radă, ci să-şi scurteze părul".

Cât îşi îndepărtează femeia din păr?

Ibn Omar (fiul lui Omar), Allah să fie mulțumit de ei!, a relatat: "Femeia, dacă doreşte să-şi scurteze părul, îşi adună părul în față şi taie din el cât lățimea unui deget."

Tawaf Al-ifada

Marii învățați au fost în unanimitate de acord că procesiunea **Al-ifada** este unul din stâlpii de bază ai pelerinajului astfel că, dacă pelerinul nu o efectuează, se consideră că nu a efectuat pelerinajul.

Majoritatea învățaților sunt de părere că trebuie făcute şapte tururi, iar Abu Hanife este de părere că cele de bază sunt doar primele patru, iar următoarele trei sunt obligatorii (wajib). Dacă pelerinul renunță la acestea trei sau la una dintre ele, este ca şi cum ar renunța la ceea ce ar fi trebuit să facă. În acest caz nu i se anulează pelerinajul, însă trebuie să sacrifice.

Timpul acesteia

Începe cu miezul nopții de sacrificiu, după Aş-Şafii şi Ahmed şi nu există limită pentru încetarea acestuia. Nu i se permite pelerinului

contactul conjugal, până ce nu face această perindare de rămas-bun. Iar cel mai bun timp pentru îndeplinirea ei, este miezul zilei de sacrificiu. După Abu Hanife şi Malik, timpul ei începe de la răsăritul Soarelui în ziua de sacrificiu.

Şi au avut păreri diferite asupra timpului încheierii acesteia. Abu Hanife a spus că se face în oricare dintre zilele sacrificiului, iar dacă o întârzie, trebuie să sacrifice pentru aceasta.

Malik a spus că nu este o problemă dacă se întârzie până în ultima zi de at-teşrik, dar este de preferat grăbirea ei.

Grăbirea plecării pentru femei

Pentru femei se preferă grăbirea plecării în ziua de jertfă, dacă le este frică să nu înceapă menstruația.

Iar Aişa le poruncea femeilor să se grăbească cu plecarea în ziua de sacrificiu, de frica menstruației.

A spus Ata': «Dacă femeii îi este frică de menstruație, atunci să viziteze Casa (Ka'be) înainte de a arunca pietricelele şi de a sacrifica.»

Nu este o problemă dacă se folosesc medicamente ca să-i întârzie menstruația ca să poată efectua şi procesiunea de Tawaf el-ifada.

Procesiunea de rămas bun
Tawaf Al-wedaa'

Perindarea de rămas bun a primit acest nume pentru că este făcută înainte de părăsirea Casei. Se mai numeşte perindarea de plecare pentru că este la plecarea oamenilor din Mecca şi este o perindare fără alergare.

Acesta este ultimul lucru pe care îl fac pelerinii, mai puțin cei care locuiesc în Mecca (cât despre cel din Mecca, nu trebuie să îşi ia rămas bun) şi femeia căreia i-a sosit timpul menstruației; ea nu trebuie să-l răscumpere.

Legalitatea sa:

După cele relatate de Muslim şi Abu Daud de la Ibn Abbas Allah să fie mulțumit de ei! - oamenii plecau în toate direcțiile. Profetul (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus: "Nu pleacă nimeni dintre voi, până nu vizitează Casa".

Au existat divergențe în privința obligativității sale: Aş-Şafii, Malik, Daud şi Ibn Munzer au spus: este sunne şi nu trebuie răscumpărată cu nimic.

Cei din şcoala lui Hanefi, a lui Hanbel şi unele relatări de la Aş-Şafii, susțin că este obligatoriu. Iar pentru neîndeplinirea ei, trebuie să se facă sacrificiu.

Timpul său: timpul perindării de rămas bun este după ce îşi termină pelerinul toate ritualurile şi intenționează să părăsească Mecca.

Etica vizitei moscheii Profetului

Este recomandat ca pelerinul să intre în moscheea Trimisului lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) în linişte şi seriozitate, cu piciorul drept, să fie parfumat, îmbrăcat cu haine frumoase şi să spună: "Mă refugiez la Allah Cel Mare şi la Fața Sa darnică şi puterea Sa veşnică de satana cel alungat, în numele lui Allah. O, Allah, binecuvântează-l pe Muhammed şi familia sa şi miluieşte-i. O, Allah, iartă-mi păcatele şi deschide-mi uşile milei Tale!"

De asemenea, este de preferat ca pelerinul să facă două rekeat de rugăciune, rugăciune de salutare a moscheii. Când termină rugăciunea - de salutare a moscheii - se îndreaptă cu fața către mormântul cel sfânt şi cu spatele către Ka'be şi îl salută pe Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) spunând: "Pacea fie asupra ta, Trimis al lui Allah, pacea fie asupra ta, Profet al lui Allah, pacea fie asupra ta, cea mai bună creație din creațiile Sale, pacea fie asupra ta, cel mai bun rob al lui Allah, pacea fie asupra ta, iubit al lui Allah, pacea fie asupra ta, o, tu, cel mai bun dintre trimişi, pacea fie asupra ta, Trimisul Stăpânului lumilor, pacea fie asupra ta, liderul mândrilor călăreți. Mărturisesc că nu există Dumnezeu în afară de Allah şi mărturisesc că eşti Trimisul Său şi onestul Său şi cel mai bun dintre creaturile Sale. Mărturisesc că ai transmis mesajul divin şi ai sfârşit ceea ce ți-a fost încredințat şi ai sfătuit națiunea şi întra-devăr ai luptat pe calea lui Allah o luptă dreaptă."

După aceea, îi salută pe Abu Bekr şi Omar - Allah să-i binecuvânteze şi îndreptat către Keabe, se roagă pentru el, cei dragi lui şi toți musulmanii, după care pleacă.

I. Vizitatorul nu are voie să vorbească cu voce tare, ci doar atât cât să audă el însuşi.

II.Să evite mângâierea şi pupatul mormântului, deoarece Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a interzis aceasta.

A relatat Abu Daud de la Abu Hurairah, Allah să-i binecuvânteze că Trimisul lui Allah (salleAllahu aleihi ue sellem) a spus : ”Nu faceți din casele voastre morminte şi nu faceți mormântul meu o sărbătoare. Şi rugați-vă pentru mine, căci rugăciunea voastră ajunge la mine oriunde sunteți”.